

Jan Akéla Kacerovský – tým Masarykovy ZŠ

Žákyně: (18 vteřin)

Pan Jan Kacerovský se narodil v roce 1932 v Přešticích. Prožil hezké mládí, chodil do skauta a sokola. Skauting ho od té doby provázel celým životem. V Přešticích zažil Jan Kacerovský také osvobození města americkou armádou na konci druhé světové války.

Nahrávka: (27 vteřin)

1:46:31 – 1:46:49 A teď najednou z té zatáčky vyjede jedno vozidlo a za ním druhý vozidlo. Takový jsme ještě neviděli! Jako krabička od zápalek. (...) Prostě takový hranatý.

1:47:24 – 1:47:33 – A teď najednou někdo zavolal: „To jsou Američani!“ Voni měli obrovský bílý hvězdy na těch džípech nahoře.

Žákyně: (35 vteřin)

Po ukončení základní školy se chtěl věnovat práci s keramikou. Musel na praxi do pohraničí, ze kterého bylo předtím vysídleno německé obyvatelstvo. Poté vystudoval keramickou školu v Plzni, kde mimo jiné potkal svou budoucí ženu, se kterou prožil 67 let. V té době viděl několik amerických filmů a nejvíce ho zaujal film Perutě pomsty. Proto zatoužil pracovat u letectva, což se mu splnilo. V armádě vydržel až do invaze spojeneckých vojsk v roce 1968. V reakci na invazi odešel do civilu a začal učit. Během své učitelské kariéry vystřídal několik škol v okrese Plzeň-jih. Nejdelší dobu učil v Chotěšově. Tam se snažil zavést skautský způsob výuky.

Nahrávka: (38 vteřin)

1:13:12 – 1:13:50 Tak jsem (samozřejmě) dostal umístěnku do Chotěšova. A prožil jsem tam nejlepších šest let. Nádherná (paní učitelka) paní ředitelka – komunistka přikryla všechno, co jsme dělali. Pomohla lidem v četných situacích (se svým manželem) a mě se neustále vyptávala, co je to skauting, (proč a jak to

zajímá ty děti a prostě to bylo) a tam jsem mohl rozvinout plně svoji představu o škole.

Žákyně: (15 vteřin)

V listopadu 1989 proběhla sametová revoluce a po ní se panu Kacerovskému konečně naskytla příležitost učit na základní škole v Plzni, kde bydlel. Mohl dělat ředitele v Chotěšově, ale na jaře 1990 dal přednost místu ředitele na Masarykově základní škole v Plzni.

Nahrávka: (36 vteřin)

1:21:11 - 1:21:47 Já jsem se sem přišel podívat někdy v květnu a oni po mně ty zástupkyně a tajemnice (...) skočily. Jéé, my potřebujeme tolik věcí (...) podepsat a razítkovat, aby to fungovalo ten normální provoz školy a ta naše paní ředitelka, jak se dozvěděla, že je sametová revoluce, od té doby je nemocná a ve škole nebyla. A já jsem ještě nebyl tady ve funkci a už jsem podepisoval nějaký věci.

Žákyně: (18 vteřin)

Na Masarykově základní škole dělal pan Kacerovský ředitele pět let a pak zde ještě jeden rok v důchodu přesluhoval jako učitel. Ve škole odvedl spoustu práce, zavedl hodně nových věcí a kolegové na něj dodnes vzpomínají v dobrém. A co by pan Jan Kacerovský vzkázal dalším generacím?

Nahrávka: (26 vteřin)

0:30:07 – 0:30:33 Základní škola je základ života. Všechno sbírejte pečlivě, nic neodsuzujte, dívejte se, jak se učí ostatní, co připravil pro vás ten učitel nebo paní učitelka. Oni se nad tím vážně zamysleli a chtějí, aby děti zažily nějaký dobrodružství ducha, i když se učí třeba násobilku.